

Vragen bij een begrafenisdienst in coronatijd.

Hoe gaat het er aan toe bij een begrafenisdienst? Deze vraag leeft bij veel - met name oudere - gemeenteleden. Het is moeilijk om een algemeen antwoord op te geven, omdat de regels nog steeds aangescherpt worden.

Kort en goed kunnen we zeggen dat deze dienst wel door kan gaan, mits sober gehouden. Dat wil zeggen: er is geen ontmoeting voor- of achteraf, er is geen koffie (horecaverbod), er worden geen handen geschud en de sociale afstand is minimaal anderhalve meter. Duidelijk is wel dat predikanten en geestelijke verzorgers tot een vitaal beroep horen in crisistijd. Dat wordt ook door de overheid erkend.

Dat houdt in dat in terminale situaties bezoek van een predikant mogelijk is. Mits de regels van afstand houden en geen handen geven in acht genomen worden. Woorden van troost uit het evangelie kunnen dan klinken. Dat geen lijden en dood ons zal kunnen scheiden van de liefde van Christus bijvoorbeeld (Romeinen 8: 39).

De sociale afstandsregel maakt dat er niet veel mensen in een grote ruimte als de aula aan de Munnikenhof kunnen. Het zal meestal nodig zijn vooraf te selecteren, wie uitgenodigd worden. Het gaat anders dan we gewend zijn. Maar dit is toch niet onoverkomelijk? Zoals een van u tegen mij zei: keren we zo niet terug naar de essentie van een begrafenis: sober en kort? Hij ergerde zich aan de wijze waarop een begrafenisdienst, veelal ook in de kerk, uitbundig als een feestje wordt gevierd. En ik voelde dat met hem mee.

Terug naar de essentie.

Dat houdt in dat we aanvaarden dat lijden bij het menselijk leven hoort. We zijn sterfelijke mensen, aan ons aardse leven komt een einde. Het is zinvol om hierover met uw eigen volkje, of als u dat niet heeft of te moeilijk vindt, met mensen uit de kerk door te praten. Want loslaten is moeilijk, dat gaat niet vanzelf. Er over praten lucht vaak op.

Bij alle narigheid is er een hoopvolle boodschap in deze 40 dagentijd. Het licht van Christus schijnt al over ons leven, op ons, ook als we het dal van diepe duisternis door moeten gaan (psalm 23). Dat is Pasen. De dood is overwonnen door de gekruisigde Jezus Christus. De dood is niet het einde maar een nieuw begin in het rijk van God. Vanuit die hoop wens ik u goede gesprekken toe. Bel of mail mij of andere pastores gerust. Het is fijn dat we gebruik kunnen maken van internetmogelijkheden. Als u daar niet zo vaardig in bent is dit wellicht een goede tijd om u hierin te oefenen. Er zijn vast wel jongeren die u willen helpen. Laat het maar weten als u hier voor voelt.

Ds. Aafke Rijken

